

VED GRAVEN

Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.

Lyset fyller haven, se, en engel kom,
åpnet den stengte graven, Jesu grav er tom!
Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.

Frykt ikke mere! Evig er han med.
Troens øye ser det: Han gir liv og fred.
Kristi navn er ære, seier er hans vei,
evig skal han regjere, aldri frykter jeg!
Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.

Hjertelig takk for all vennlig deltagelse.
Familien

Forettende prest: Allan Oliver Åsmo
Organist: Knut Inge Klock
Pianist: Åsmund Flaten
Solist: Ståle Kvarme Tørring

Bodil Stene

* 26.8.1951 † 15.4.2024

Tiller kirke
fredag 26. april 2024

SOLO

Alltid freidig (Richardt/ Weyse)

Den fyrste song eg høyra fekk, var mor sin song ved vogga,
dei mjuke ord til hjarta gjekk, dei kunne gråten stogga.

Dei sulla meg så underleg, så stilt og mjukt te sova,
dei synte meg ein fager veg opp frå vår vesle stova.

Den vegen ser eg enno tidt, når eg fær auga kvila,
der stend ein engel, smiler blidt, som berre ei kan smila.

Og når eg sliten trøytar av i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav den song som all ting heilar.

SOLO

Himmelhøge sti (Else Melle)

Ein fin liten blome i skogen eg ser,
i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
til ringaste blom vil han sjå.

Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå,
der folk kunne skoda på deg?
Å nei, eg trivst best mellom ringe og små,
eg føddest til skogblome, eg.

Vår Far i himmelen!

La navnet ditt helliges.

La riket ditt komme.

*La viljen din skje på jorden
slik som i himmelen.*

*Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.*

*Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.*

*For riket er ditt og makten
og æren i evighet.*

Amen.

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.